

18315

บัญชีพิเศษ

เรื่อง

การประดิษฐ์เครื่องม้วนโลหะแผ่น

Invention roller sheet metal machine

โดย

นาย สันติภาพ ชีพสูงเนิน

นาย ก้องศักดิ์ ยิ้มงาม

T096325

เสนอ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

ป/พ. เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนากาเกษตร)

๕๕๘๔ ก

พ.ศ. ๒๕๔๕

๒๕๔๕

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน 96325

วันเดือนปี ๕ ๕ ๒๕๔๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง

การประดิษฐ์เครื่องม้วนโลหะแผ่น
Invention roller sheet metal machine

โดย

นาย สันติภาพ ชีพสูงเนิน
นาย ก้องศักดิ์ ยิ้มงาม

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
วท.บ. (พัฒนาการเกษตร)

เมื่อวันที่...24...เดือน...เมษายน...พ.ศ...2545....

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ

.....
(อาจารย์บุญรินทร์ บุญธรรม)

กรรมการปัญหาพิเศษ

.....
(รศ.อภิชาติ ศรีสันติธรรม)

หัวหน้าภาควิชา

.....
(อาจารย์สุชумаภรณ์ ชันธิศรี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การประดิษฐ์เครื่องมือวงโลหะแผ่น

โดย : นายสันติภาพ ชีพสูงเนิน

: นายก้องศักดิ์ ยิ้มงาม

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนากาณิชยกรรม)

สาขาวิชาเอก : พัฒนากาณิชยกรรม

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ: .....

(อาจารย์ นุรินทร์ บุญธรรม)

25,10,2545

ในปัจจุบันงานโลหะแผ่นมีเครื่องจักรที่ใช้ในงานในการขึ้นรูปโลหะหลายชนิด บางชนิดค่อนข้างมีราคาแพง เพราะเป็นเครื่องนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น เครื่องเจาะ เครื่องตัด เครื่องม้วนโลหะ ฯลฯ ซึ่งเครื่องจักรที่ใช้ในงานโลหะมีความจำเป็นอย่างมาก สามารถช่วยทุ่นแรง ทุ่นเวลาในการสร้างชิ้นงาน หรือ สิ่งประดิษฐ์

การศึกษาเรื่องการประดิษฐ์เครื่องมือวงโลหะแผ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและค้นคว้าวิธีการประดิษฐ์เครื่องมือวงโลหะแผ่นแบบมือหมุนโดยใช้โซ่และสเตอร์เป็นชุดส่งกำลังแทนการใช้เฟืองและเพิ่มศักยภาพ ประสิทธิภาพ การใช้งานของเครื่องมือวงโลหะแผ่นให้ดียิ่งขึ้น

คณะผู้จัดทำได้ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูล ในการประดิษฐ์เครื่องมือวงโลหะแผ่นขึ้น จากนั้นทำการออกแบบเครื่องมือวงโลหะแผ่นแล้วทำการประดิษฐ์ขึ้นส่วนต่างๆ ตามที่ออกแบบไว้แล้วนำมาประกอบเข้าด้วยกันก็จะได้เครื่องมือวงโลหะแผ่นที่เสร็จสมบูรณ์ใช้เวลาในการประดิษฐ์ 2 เดือน โดยเครื่องมือวงโลหะแผ่นนี้เป็นการสร้างประดิษฐ์ขนาดจริง แต่จะลดส่วนความยาวของลูกกลิ้งลง เพื่อเป็นเครื่องต้นแบบที่จะใช้ในการทดลองประดิษฐ์เครื่องมือวงแบบโซ่และสเตอร์เป็นตัวส่งกำลังในการหมุนเพลลาให้ลูกกลิ้งทำงาน ซึ่งแตกต่างจากเครื่องมือวงโลหะแบบทั่วไปที่ใช้เฟืองเป็นตัวส่งกำลัง ผลจากการประดิษฐ์และทดสอบเครื่องมือวงโลหะแบบโซ่และสเตอร์นี้สามารถม้วนแผ่นโลหะที่มีความกว้างไม่เกิน 24 เซนติเมตร ความหนาไม่เกิน 5 มิลลิเมตรม้วนได้ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเล็กสุด 3 นิ้ว ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโตสุดไม่มีขีดจำกัด ได้คุณภาพและประสิทธิภาพดี เทียบเท่ากับเครื่องมือวงที่นำเข้าจากต่างประเทศ ทั้งยังสามารถลดต้นทุนในการประดิษฐ์เครื่องมือวงโลหะอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยาม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีเพราะได้รับความช่วยเหลือจากหลายท่านที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอาจารย์บุรินทร์ บุญธรรม ซึ่งเป็นประธานกรรมการปัญหาพิเศษ ที่ได้กรุณาชี้แนะแนวทางตั้งแต่ต้น ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่งอีกทั้ง รศ.อภิชาติ ศรีสันติธรรม ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมการปัญหาพิเศษ โดยให้คำปรึกษาและช่วยเหลือ ในด้านการตรวจทาน แก้ไขข้อมูล ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย นอกจากนี้ยังขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ในการค้นคว้าหาข้อมูล

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณความดีของปัญหาพิเศษครั้งนี้มอบแด่ ผู้ให้กำเนิดและผู้สร้างหลักให้แก่ข้าพเจ้า คือ บิดา มารดา ที่ให้ความช่วยเหลือทางด้านเงินทุนในการศึกษามาโดยตลอด รวมถึงครอบครัวและเพื่อน ๆ นักศึกษาภาควิชาเทคนิคเกษตรที่คอยให้กำลังใจมาโดยตลอด ดังนั้นข้าพเจ้าขอระลึกถึงความดี และขอให้ความสุขความเจริญรุ่งเรืองมีแก่ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือตลอดมา

คณะผู้จัดทำ

๒๕ เมษายน 2545

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	ก
สารบัญภาพ	ข
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
สมมติฐานของการวิจัย	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
นิยามศัพท์	2
บทที่ 2 ตรวจเอกสาร	4
ความหมาย	4
ขั้นตอนเครื่องกล	4
การคว้าน	15
คุณสมบัติทางโลหะวิทยา	16
บทที่ 3 อุปกรณ์และวิธีการ	18
อุปกรณ์	18
วิธีการ	19
ขั้นตอนการประดิษฐ์	19
งบประมาณ	32
บทที่ 4 ผลการทดลอง	33
ขั้นตอนการทดสอบการทำงานของเครื่องมือขึ้นโลหะแผ่น	33
ผลการทดลอง	34
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	35
สรุปผล	35
ข้อเสนอแนะ	35
เอกสารอ้างอิง	36
ภาคผนวก	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. เปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียของบุรุษและแมริ่งกับตลับลูกปืน	13
2. เปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียของตลับลูกปืนกับบุรุษและแมริ่ง	14
3. แสดงคุณสมบัติทางกลของเหล็กเหนียว	17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. แสดงชนิดการยึดด้วยสลัก	6
2. สลักทรงกระบอก	7
3. สลักแบ่ง	8
4. การใช้สลักเรียวสำหรับรูตัน	8
5. สลักแบ่ง	9
6. ขนาดความโตของสลักแบ่งก่อนและหลังการประกอบ	10
7. สลักแบ่งแบบมีวนขอ	10
8. แสดง (a) เกลี่ยขวา (b) เกลี่ยซ้าย	10
9. แสดงแบริ่งภายในและเพลลา	13
10. แสดงเพลลาถูกกลิ้งตัวรีดลูกบน	19
11. แสดงเพลลาถูกกลิ้งตัวรีดลูกล่าง	20
12. แสดงเพลลาถูกกลิ้งตัวตัดโค้งด้านหลัง	21
13. แสดงโครงเครื่องด้านซ้ายและด้านขวา	22
14. แสดงแคมป้อนเพลลาถูกกลิ้ง	23
15. แสดงด้ามแคมป้อนเพลลาถูกกลิ้ง	23
16. แสดงปลอกสวมสเตอร์และเพลลาตัวสั้น	24
17. แสดงปลอกสวมสเตอร์และเพลลาตัวยาว	25
18. แสดงลูกเต๋าสวมเพลลาถูกกลิ้งตัวรีดและตัวตัดโค้ง	26
19. แสดงมือหมุน	26
20. แสดงฐานเหล็กรองรับโครงเครื่อง	27
21. แสดงการส่งกำลังของโซ่และสเตอร์	28
22. แสดงโต๊ะวางเครื่องมือมันโลหะแผ่น	29
23. แสดงเครื่องมือมันโลหะแผ่นที่เสร็จสมบูรณ์	30
ภาพภาคผนวกที่	
1. แสดงชิ้นส่วนที่ทำการพ่นสี	38
2. แสดงการประกอบเครื่องที่เสร็จสมบูรณ์	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ
(INTRODUCTION)

ความสำคัญของปัญหา

(Statement of the Problem)

ในปัจจุบันงานโลหะแผ่นมีเครื่องจักรที่ใช้งานในการขึ้นรูปโลหะหลายชนิด บางชนิดค่อนข้างมีราคาแพง เพราะเป็นเครื่องนำเข้าจากต่างประเทศ อาทิเช่น เครื่องเจาะ เครื่องตัด เครื่องตัดโลหะ เครื่องพับ เครื่องม้วนโลหะ ฯลฯ ซึ่งเครื่องจักรที่ใช้ในงานโลหะมีความจำเป็นอย่างมาก สามารถช่วยทุ่นแรง ทุ่นเวลาในการสร้างชิ้นงาน หรือ สิ่งประดิษฐ์

เครื่องมือแผ่นโลหะนี้จะมีลักษณะการม้วนที่ทำให้แผ่นโลหะเป็นรูปทรงหระบอกเช่น ท่อปล่อง ถึง ข้อต่อรูปตัวที เครื่องกำบังสายพาน ส่วนที่เป็นรูปกรวยกลมได้แก่ ถังน้ำ ท่อลด กระบ้งลมต่างๆ ซึ่งลักษณะต่างๆเหล่านี้ สามารถนำมาประดิษฐ์ประยุกต์ใช้กับเครื่องจักรกลเกษตรให้เกิดประสิทธิภาพและทดแทนการสั่งซื้อชิ้นส่วนบางชนิด เช่นการสร้างโครงเหล็กของกระถางต้นไม้ ถึงเครื่องหยอดเมล็ด กระพ้อลำเลียงวัสดุ ถึงหยอดปุ๋ย ฯลฯ

ดังนั้นผู้ประดิษฐ์จึงได้คิดประดิษฐ์ เครื่องม้วนแผ่นโลหะขึ้นเพื่อนำมาใช้ในงานภายในภาควิชาเทคนิคการเกษตรเพื่อเป็นเครื่องจักรในการสร้างสรรค์ชิ้นงานต่างๆในการประดิษฐ์วัสดุ อุปกรณ์ทางการเกษตรและลดการสั่งซื้ออุปกรณ์จากท้องตลาด

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

(Objective of the study)

1. เพื่อศึกษาและค้นคว้าวิธีการประดิษฐ์เครื่องมือผ่านโลหะ
2. เพื่อประดิษฐ์เครื่องมือผ่านโลหะแบบมือหมุน
3. เพื่อเพิ่มศักยภาพ ประสิทธิภาพ การใช้งานของเครื่องมือผ่านโลหะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(Significance of the study)

1. เครื่องมือผ่านโลหะสำหรับการใช้งานที่มีคุณภาพดี
2. ลดการนำเข้าเครื่องมือผ่านโลหะจากต่างประเทศซึ่งมีราคาแพง
3. เป็นเครื่องต้นแบบเพื่อการพัฒนาเครื่องมือผ่านโลหะในครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

สมมติฐานของการศึกษา

(Hypothesis of the study)

1. การประดิษฐ์เครื่องมือผ่านโลหะสามารถช่วยแบ่งเบาภาระด้านเวลาและแรงงาน
2. ได้ชิ้นงานจากเครื่องมือผ่านโลหะที่มีคุณภาพเทียบเท่าจากเครื่องนำเข้า
3. เครื่องมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

ขอบเขตของการศึกษา

(Scope and limitation)

ในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้เป็นการประดิษฐ์เครื่องมือผ่านโลหะแบบมือหมุน

นิยามศัพท์

(Operational Definition)

เครื่องมือผ่านโลหะ หมายถึง เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ผ่านโลหะให้เป็นรูปทรงกระบอก เช่น ท่อ ปล่อง ข้อต่อรูปตัวที ดัง เครื่องระบายอากาศเครื่องกำบังสายพาน และเฟือง ส่วนที่เป็นรูปกรวยกลมได้แก่ ถังน้ำ ท่อลด กระบังลมและข้อต่อต่างๆ

เพลลา หมายถึง ชิ้นส่วนทรงกระบอกวัดขนาดที่ภายนอกโดยไม่คำนึงถึงว่าจะเป็นเพลลายาวหรือเพลลาสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคว้าน หมายถึง การปฏิบัติที่เกี่ยวกับการขยายรูเจาะหรือรูหล่อเสร็จ (cored hole) โดยอาศัยเครื่องมือตัดคมเดียวหรือจับอยู่กับด้ามมีดคว้าน (boring bar)

พิกัดความเผื่อ หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนของชิ้นงานอันเกิดจากการทำงานที่ยอมให้มีได้เป็นค่าแตกต่างระหว่างขนาดโตสุดและขนาดเล็กลงสุด

ขนาดโตสุด หมายถึง ขนาดของเพลลาหรือรูคว้านที่โตที่สุด ที่ยอมได้ภายใต้ค่าพิกัดความเผื่อ เป็นผลรวมของขนาดกำหนดกับค่าเบี่ยงเบนบน

ขนาดเล็กลงสุด หมายถึง ขนาดของเพลลาหรือรูคว้านที่เล็กที่สุดที่ยอมได้ภายใต้ค่าพิกัดความเผื่อ เป็นผลรวมของขนาดกำหนดกับค่าเบี่ยงเบนล่าง

บุช หมายถึง โลหะหรือพลาสติกทรงกระบอกกลวงรองรับเพลลาที่มีไหลดมาก แต่ไม่ต่อเนื่อง เช่น บุชมอเตอร์สตาร์ท เป็นบุชฝังโลหะอัดสำเร็จรูป

แบร็ง หมายถึง บุชอย่างหนึ่งที่ผ่าเป็น 2 ผ่า เช่น แบร็งเพลลาจากรองรับเพลลาข้อเหวี่ยงเครื่องยนต์ เป็นการออกแบบใช้งานคงทน แข็งแรง ถอดประกอบออกจากเพลลาได้สะดวก

External Thread หมายถึง เกลียวยภายนอก เช่น สลักเกลียว เกลียวยเพลลาต่างๆ

Internal Therad หมายถึง เกลียวยภายใน เช่น แป้นเกลียว เกลียวยในรูต่างๆ

Pitch หมายถึง ระยะพิต คือระยะห่างของยอดฟันหนึ่งถึงยอดฟันหนึ่งโดยวัดขนานกับแกนเกลียว

งานประสานอัดติดแน่น หมายถึง การต่อชิ้นงาน 2 ชิ้นในติดแน่นเป็นชิ้นเดียวกัน โดยอาศัยแรงเสียดทาน ให้เกิดความร้อนจนชิ้นงานหลอมละลายติดกันเอง

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

(REVIEW OF RELATED LITERES)

ความหมาย

อนันต์ วงศ์กระจ่าง (2522:78) ได้ให้ความหมายของการม้วนแผ่นโลหะไว้ว่า เป็นการตัดแถบโลหะ ขึ้นโลหะเล็กๆหรือแผ่นโลหะให้กลมโดยตลอดความกว้าง การม้วนให้เป็นวงกลม ส่วนหนึ่งของวงกลม หรือส่วนโค้งรูปอื่นๆเช่น รูป อีลิปส์ พาราโบลา เป็นต้น การทำกรวยด้วยแผ่นโลหะ ก็เป็นการม้วนโลหะเหมือนกัน การม้วนโลหะอาจทำด้วยมือหรือใช้เครื่อง สำหรับชิ้นส่วนที่มีรูปร่างเป็นรูปพาราโบลา จะทำให้ผลดีกว่าโดยการม้วนและอัดด้วยแบบฟอร์ม

วิทยา ทองขาว (2525:97) ได้ให้ความหมายของการม้วนขึ้นรูปโลหะไว้ว่า การขึ้นรูปแถบโลหะแผ่น แผ่นโลหะตลอดแนวหน้ากว้างโดยการม้วนให้กลมหรือโค้งได้เป็นทรงกระบอกหรือเป็น curve โค้งของวงรี พาราโบลาหรือม้วนเป็นรูปกรวย การม้วนขึ้นรูปสามารถเคาะม้วนขึ้นรูปด้วยมือหรือม้วนขึ้นรูปด้วยเครื่องจักร โลหะแผ่นที่ต้องการขึ้นรูปให้โค้งเป็นแนวขนานตลอดความยาวชิ้นงาน เช่น ท่อทรงกระบอกให้เครื่องขึ้นรูปแบบลูกกลิ้ง หรือเครื่องกดอัดขึ้นรูปโค้ง หรือเครื่องดัดขึ้นรูปโค้ง

ชีวิต รัชตะนาจิน (2531:91) ได้ให้ความหมายของเครื่องม้วนแผ่นโลหะไว้ว่าเป็นเครื่องจักรที่ใช้สำหรับทำให้เป็นรูปทรงกระบอก เช่น ท่อ ปล่อง ข้อต่อรูปตัวที ถึงเครื่องระบายอากาศ เครื่องกำบังสายพานและเฟือง ส่วนที่เป็นรูปกรวยกลมได้แก่ ถังน้ำทอลด กระบังลมและข้อต่อต่างๆ

ชิ้นส่วนเครื่องกล

1. เพลานมุน เพลามีหน้าที่ส่งกำลังจับ และทำให้งานหมุนในทิศทางที่ต้องการกำลังจับของเพลามีได้เพราะในเนื้อเพลามีแรงบิดตัว ขนาดของกำลังจับเพลามีได้ขึ้นอยู่กับแรงแต่อย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับระยะห่างจากศูนย์กลางของเพลามาถึงแนวแรงนั้นอีกด้วยในลักษณะเช่นเดียวกับคานงัด โมเมนต์ของแรงจับของเพลาดูจะเท่ากับ แรงหมุนคูณด้วย ระยะทางจากจุดหมุนถึงแนวของแรง ค่าโมเมนต์ยิ่งมาก แรงบิดตัวในเนื้อเพลาลูกและกำลังจับของเพลาก็ยิ่งมากขึ้นด้วย แรงที่จับเคลื่อนเพลาก็หมุนอาจเป็นแรงจากภายนอกก็ได้ เช่นแรงจับจากสายพาน หรือแรงจับจากล้อช่วยแรง เป็นต้น แต่เมื่อมีแรงจับกระทำจากภายนอกเช่นนี้ ลำตัวของเพลาก็ต้องมีแรงบิดในเนื้อเพลาก่อเกิดขึ้น และอาจทำให้เพลายืดหรือโค้งได้ เพลาก็จึงต้องเป็นเพลานี้ที่เหมาะสม เช่น เป็นเพลานี้

เหล็ก St42 St50 St60 หรือเป็นเพลาลูกเหล็กเรียวก็มี ขนาดวัดเส้นผ่าศูนย์กลางที่เหมาะสมกับงานใดๆ สามารถคำนวณได้

อำพล ชื่อตรง (2536:62) ได้ให้ความหมายของเพลาส่งกำลังไว้ว่า เป็นชิ้นส่วนเครื่องกลที่สำคัญในการส่งถ่ายกำลังหมุนที่ต้องต้านแรงบิด เช่น เพลาขับล้อรถ และเพลามอเตอร์ส่วนใหญ่มีพื้นที่หน้าตัดเป็นวงกลม หมุนรอบตัวเอง ทำหน้าที่ส่งผ่านโมเมนต์ตัดทำด้วยเหล็ก St44, St50 และ St60

1.1 วัสดุเพลาลูก เพลาลูกสำหรับการรับโหลดปกติควรใช้เหล็กสร้างทั่วไป เช่น St37 St44 St50 และ St60 ส่วนเพลาลูกที่รับโหลดสูง เช่น เพลาลูกสำหรับงานสร้างรถยนต์ เครื่องยนต์ เครื่องมือกลหนัก ใช้เหล็กสำหรับชุบแข็ง เช่น 25CrMo4, 40Mn4 เป็นต้น สำหรับการรับโหลดที่ต้องคงทนต่อการเสียดสีควรใช้เหล็กสำหรับชุบผิวแข็ง เช่น C15, 18CrNi8 เป็นต้น การเลือกวัสดุเพลาลูกไม่ควรเลือกวัสดุที่มีคุณภาพดีกว่าที่ใช้กับงาน เพราะอาจไม่ประหยัดถ้าใช้คุณภาพดี นอกจากในกรณีที่มีการจำกัดเนื้อที่และน้ำหนัก และจำเป็นต้องรับโหลดสูงซึ่งบังคับให้ต้องมีขนาดเล็ก เช่นชุดเฟืองทดรอบในกระปุกเกียร์รถยนต์ เป็นต้น

1.2 การกำหนดขนาดของเพลากำหนดให้เป็นมาตรฐานสากล ได้กำหนดขนาดระบุของเพลาดังแต่ 6-10 มม. เพิ่มขึ้นทีละ 1 มม. เพิ่มขึ้นทีละ 2 มม.จนถึง 80 มม. เพิ่มขึ้นทีละ 5 มม. จนถึง 100 มม. และเพิ่มขึ้นทีละ 10 มม.จนถึง 200 มม. หลังจากนั้นเพิ่มขึ้นทีละ 20 มม.จนถึง 380 มม.

1.3 คุณสมบัติของเพลาลูก เพลาลูกมีหน้าที่ส่งถ่ายกำลัง ต้องรับแรงบิดและแรงดัดพร้อมกัน เช่น เพลาลูกมีน้ำ เพลาลูกมอเตอร์ เพลาลูกบางอย่างรับแรงดัดและแรงอัดด้วย เช่น เพลาลูกเรือ นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาเรื่องการล้า การกระแทก หรืออิทธิพลของการรวมจุดความเค้น (stress concentration) เนื่องมาจากการเปลี่ยนขนาดเพื่อทำป้าหรือมีการเจาะร่องลิ่มดัดนั้น เพลาลูกที่ใช้ต้องแข็งแรงพอที่จะรับโหลดดังกล่าวทั้งหมดได้ นอกจากจะต้องแข็งแรงพอแล้ว ในขณะที่ใช้งาน เพลาลูกอาจจะโก่งหรือบิดเบี้ยวมาก อันอาจจะทำให้ผลผลิตที่ผลิตโดยเครื่องจักรนั้นๆ ผิดพลาดไปหรืออาจทำให้การรบกวนของฟันเฟืองไม่สนิท ทำให้เกิดเสียงดังและสั่นสะเทือน ด้วยเหตุนี้เพลาลูกจึงต้องนำเอาความแข็งแรงเข้ามาพิจารณาร่วมกับความแข็งแรงด้วย แต่ทั้งนี้ก็ต้องพิจารณาประกอบด้วยว่าเพลาลูกนั้นๆออกแบบขึ้นเพื่อใช้กับงานหรือเครื่องจักรกลชนิดใดด้วย

2. ลิ่มขานาน การต่อชิ้นส่วนกับเพลานิยมใช้ลิ่มขานานเป็นอุปกรณ์ส่งถ่ายกำลัง เพราะมีราคาถูก ประกอบและถอดง่าย ลิ่มขานานไม่เหมาะสำหรับการส่งถ่ายกำลังกลับไปกลับมาที่มีขนาดโมเมนต์สูง และโมเมนต์บิดแบบกระทำโดยฉับพลัน

ขนาดของลิ้มขนานที่จำเป็นจะต้องใช้ในการส่งกำลังขึ้นอยู่กับขนาดภาคหน้าตัดขวางและความยาวของลิ้ม

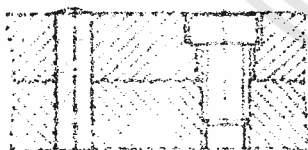
วัสดุสำหรับลิ้มสวมแบบมาตรฐาน DIN 6885 จะใช้เหล็กทำลิ้ม S150-1K ซึ่งมีค่าเป็นความเค้น 300นิวตัน/มม.²

3. สลัก (Pins) สลักเป็นชิ้นส่วนเครื่องจักรกลที่สามารถถอดหรือได้ส่วนใหญ่จะใช้งานรับภาระเฉือน

3.1 สลักสวมอัด จะใช้ยึดชิ้นส่วนเครื่องจักรที่ต้องการล็อกตำแหน่งแน่นอนเข้าด้วยกัน ทำให้ป้องกันการขยับเลื่อนของชิ้นส่วนไปด้านหลังจากแรงตามขวางได้ สลักแบบนี้สามารถทำการประกอบ (หลังจากถอดออกมาแล้ว) เข้าตำแหน่งเดิมได้ง่าย ส่วนการถ่ายทอดแรงระหว่างชิ้นส่วนนั้นจะมีสลักยึดเพิ่มเติม

3.2 สลักยึด ใช้ยึดชิ้นส่วนตั้งแต่ 2 ชิ้นขึ้นไปโดยสามารถถ่ายเทแรงและโมเมนต์บิดได้ สามารถถอดประกอบง่ายและเป็นอันตรายต่อภาคตัดขวางของชิ้นงานน้อยกว่า

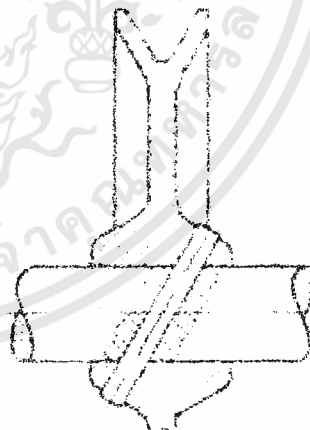
3.3 สลักรับแรงเฉือน ใช้ป้องกันการเสียหายของชิ้นส่วนในกรณีที่ชิ้นส่วนรับภาระมากเกินไป จะนิยมใช้กับงานเครื่องมือกล เช่นระหว่างเพลลาขับกับเพลางาน สปินเดิล เพื่อป้องกันมิให้ชุดเฟืองเกียร์รับโมเมนต์บิดมากเกินไป

สลักสวมอัดแบบทรงกระบอก

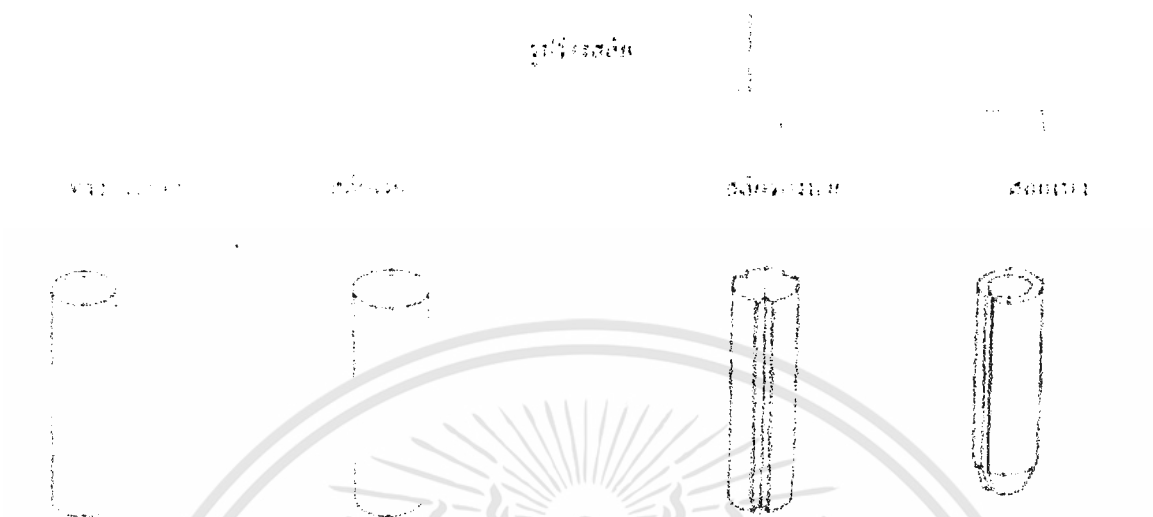
สลักเรียวแบบยึดแน่น

สลักสำหรับเฉือนขนาดเมื่อเกินกำลัง

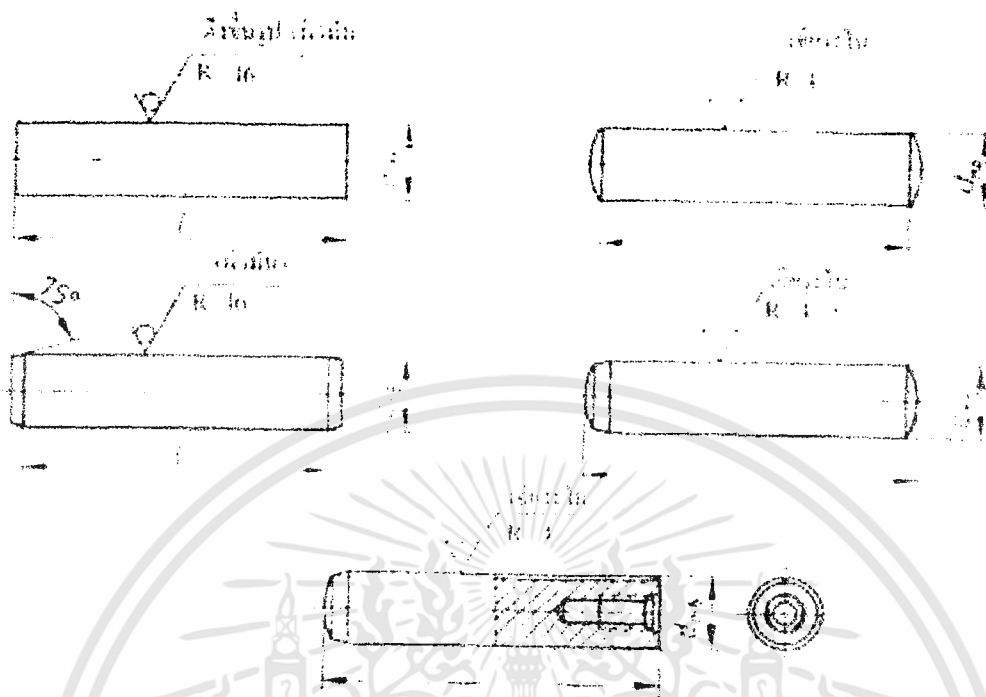
ภาพที่ 1 ชนิดการยึดด้วยสลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

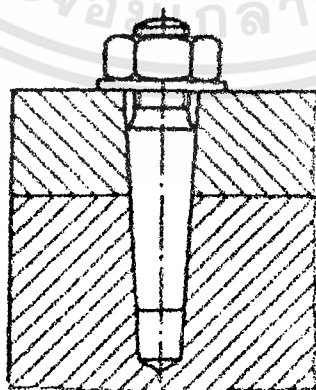
ภาพที่ 2 รูปร่างสลัก

3.4 สลักทรงกระบอก ลักษณะผิวมันเรียบ สามารถนำมาใช้เป็นสลักสวมอัด สลักยึด สลักรับแรงเฉือนได้ สลักนี้จะมีแบบปลายมนโค้ง (พิทัดความเผื่อ $m6$) แบบปลายเรียว (พิทัดความเผื่อ $h11$) หรือแบบตัดตรง (พิทัดความเผื่อ $h11$) สำหรับสลักที่มีปลายเรียวมีมนโค้งเล็กน้อย (ดูภาพที่ 3) จะใช้ในงานสร้างเครื่องมือกลที่ต้องการความแม่นยำในการยึด สลักทรงกระบอกเหมาะสำหรับงานยึดชิ้นส่วนต่างๆ เข้าด้วยกันให้ได้ศูนย์เที่ยงตรงและมั่นคง จะนิยมใช้กับงานที่มีการถอดหรือไม่บ่อยนัก ชิ้นส่วนที่จะยึดเข้าด้วยกันจะนำมาเจาะรูร่วมกันและรีมเมอร์ร่วมกันหรือแยกรีมเมอร์บนเครื่องมือกลที่มีความเที่ยงตรงสูง ในการป้องกันผิวที่รีมเมอร์แล้ว จะมีการทาสีหรือชุบ สลักก่อนสวมยึดสลักทรงกระบอก สำหรับสวมงานรูตัน จะต้องใช้สลักที่มีร่องสำหรับให้ระบายแรงดันอากาศในขณะตอกสวมเข้าไป และจะมีรูเกลียวสำหรับใช้ในกรณีถอดสลักออกจากรูตัน

ภาพที่ 3 สลักทรงกระบอก

3.5 สลักเรียวยึดชิ้นส่วน ใ้รับภาระกระแทกได้ ตามมาตรฐานจะมีสัดส่วนเรียว (c) 1:50 สลักนี้ไม่มีราคาต่อชิ้นแพง ในการเตรียมชิ้นงานจะมีเจาะรูเท่ากับขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางด้านเล็กสุดของสลักก่อน และเจาะรูให้โตขึ้น(ดูภาพที่ 4) แล้วจึงทำการรียเมอร์ และในการใส่สลักเรียวด้วยมือลงรูจะต้องให้สลักโผล่จากรูเท่ากับ 4 มม. จากนั้นจึงใช้ค้อนตอกให้สลักอัดเข้าไปจนสนิทรูสลักเรียวนี้สามารถถอดประกอบบ่อยๆได้ โดยสลักเรียวจะสามารถประกอบเข้าตำแหน่งเดิมได้อย่างแม่นยำเหมือนเดิมเสมอ การตอกยึดสลักเรียวให้แน่นสนิทนั้นต้องใช้แรงตอกมาก จึงทำให้เกิดความผิดสูงบริเวณผิวด้านเรียว ทำให้สลักยึดแน่นไม่มีการหลุดหลวมแต่อย่างใด

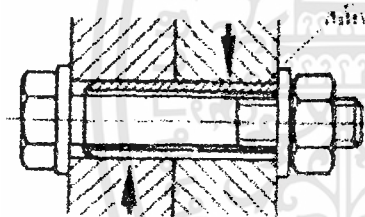

ภาพที่ 4 การใช้สลักเรียวสำหรับรูตัน

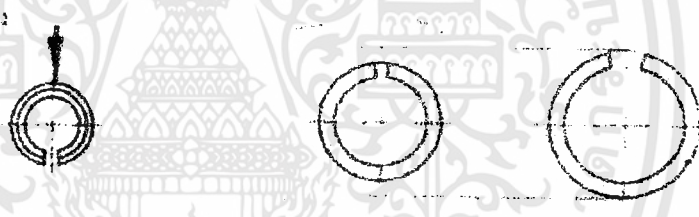
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 สลักเบ่ง ได้จากการรีดตามแนวยาวจะมีปลายเปิดแล้วทำการรอบซูป มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางระบุดโต 4.5 มม.(ปลายทั้งสองข้าง) และตั้งแต่ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางโตกว่า 5 มม. ขึ้นไป ปลายด้านหนึ่งจะมีผิวเรียบเล็กน้อย ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางโตนอกของสลักเบ่งจะต้องโตกว่ารูที่สวมประมาณ 0.2 มม. ถึง 0.5 มม. ในขณะที่ตอปลักนี้เข้าไปสลักจะเบียดเข้าหากันอย่างยึดหยุ่น ในการประกอบยึดสลักนี้จะต้องให้ร่องของสลักเบ่งอยู่ตรงกับแนวปฏิกิริยาของแรงกระทำเสมอ (ดังภาพที่ 5) พิกัดความเผื่อ H12 สำหรับผิดก็เป็นการเพียงพอสำหรับใส่สลักเบ่งหรือผิวเจาะที่เจาะด้วยดอกสว่านก็เป็นการเพียงพอ สลักเบ่งยังทำหน้าที่เป็นสลักยึด ถ้ามีการยึดชิ้นงานด้วยสกรู (ดังภาพที่ 5) จะสามารถใช้รับแรงตามแนวขวางได้แทนที่จะต้องใช้สกรูแบบสวมอัดที่มีราคาแพง

สลักเบ่งนี้เมื่อตอกเข้าไปในรูแล้วแรงเบ่งของสปริง จะเบ่งอัดกระจายบนผิวรูอย่างสม่ำเสมอ (ดังภาพที่ 6) เนื่องจากสลักเบ่งมีคุณสมบัติเป็นสปริง เมื่อทำการถอดสลักออกมาแล้วขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางก็จะเบ่งโตเท่าเดิม ด้วยเหตุนี้จึงสามารถนำสลักเบ่งมาใช้งานได้หลายครั้ง

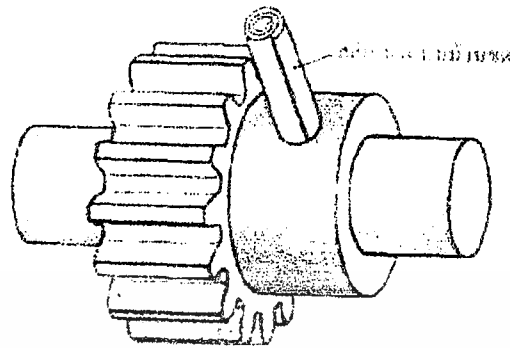

ภาพที่ 5 สลักเบ่ง

ภาพที่ 6 ขนาดความโต (เส้นผ่านศูนย์กลาง) ของสลักเบ่งก่อนและหลังการประกอบ

3.7 สลักเบ่งแบบม้วนขดโดยรอบซูปม้วนเป็นขด ดังภาพที่ 7 สลักแบบนี้จะมีปลายเรียบเล็กน้อยทั้งสองข้างในการตอกสวมสลักนี้จะต้องให้รูเล็กกว่าสลักนี้ประมาณ 0.05 มม. ถึง 0.55 มม. สลักชนิดนี้จะมีข้อดีเมื่อเปรียบเทียบกับสลักแบบปกติ คือ สลักนี้สามารถรับภาระในทุกทิศทางตามแนวรัศมีได้เท่ากัน สำหรับการถอดประกอบสลักเบ่งแบบม้วนขดให้กระทำเหมือนกับสลักเบ่ง

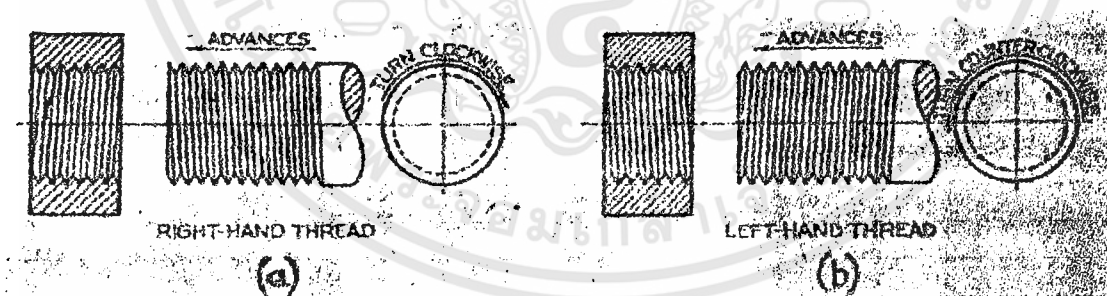

ภาพที่ 7

4. เกลียว สกรู (Screw Thread) เกลียวสกรูเป็นสิ่งจำเป็นในอุตสาหกรรมที่นำไปใช้งานหลายชนิดต่างกันไป แต่ลักษณะงานพื้นฐานทั่วๆไปที่ใช้เกลียว ได้แก่ การจับยึดชิ้นงานเข้าด้วยกัน, ปรับระยะของชิ้นส่วนแต่ละชิ้น, ส่งกำลัง

4.1 เกลียวขวา ลักษณะของฟันเกลียวจะเอียงขึ้นไปทางขวามือตามแกนของเกลียว ถ้าหมุนสกรูเข้าไปในนัต (Nut) หมุนตามเข็มนาฬิกา สกรูจะเคลื่อนเข้าไป

4.2 เกลียวซ้าย ลักษณะของฟันเกลียวจะเอียงขึ้นไปทางซ้ายมือตามแกนของเกลียว ในทำนองเดียวกัน เกลียวซ้ายต้องหมุนทวนเข็มนาฬิกา สกรูจะเคลื่อนที่เข้าไปในนัต ดังภาพที่ 8 (a) และ (b)

ภาพที่ 8

ภาพ (a) เกลียวขวา

ภาพ (b) เกลียวซ้าย

4.3 เกลียวปากเดียวลักษณะของเกลียวมีสันเกลียวและร่องเพียงร่องเดียวหันไปรอบแกน เกลียวระยะ Pitch = Lead เกลียวปากเดียวเส้นยอดเกลียวเอียงไปเป็นระยะ $1/2 P$ จากแนวตั้งฉาก

4.4 เกลียวปลายปาก ลักษณะเกลียวจะมีสันเกลียวและร่องเกลียวหลายอันหันไปรอบแกนเกลียวสลับกันไป เกลียว 3 ปากเอียงไป = $1/2 P$ เกลียว 2 ปากเอียงไป = P เกลียว 2 ปาก ระยะ Lead = $2 P$

4.5 เกลียวหยาบ (Coarse thread) หมายถึงเกลียวที่มีระยะพิทกว้างหรือเกลียวที่มีจำนวนเกลียวต่อนิ้วน้อย ในขนาดความโตเดียวกัน เช่น เกลียวโต 1 นิ้ว ขนาดที่มีจำนวนเกลียว 8 เกลียวต่อนิ้ว

4.6 เกลียวละเอียด (Tine Thread) หมายถึงเกลียวที่มีระยะพิทแคบ หรือเกลียวที่มีจำนวนเกลียวต่อนิ้วมาก ในขนาดความโตเดียวกัน เช่น เกลียวโต 1 นิ้ว ขนาดที่มีจำนวนเกลียว 14 เกลียวต่อนิ้ว

5. เพื่อให้ทำหน้าที่ถ่ายเทโมเมนต์หมุนระหว่างเพลลา 2 เพลลา ที่มีระยะห่างระหว่างแกนเพลลาที่สั้น โดยถ่ายเทในรูปแบบของแรง หมายความว่า ไม่มีการสูญเสียจากการลื่นเหมือนสายพาน จึงมีอัตราทดที่คงที่ เฟืองเหมาะสมกับการหมุนรอบต่ำไปจนรอบสูงๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าเป็นเฟืองชนิดใด ตามแต่ตำแหน่งของเฟือง, เพลลาที่วางไว้ประกบกันจะมีการเรียกชื่อเฟือง เมื่อเพลลาขนานกันก็จะให้เฟืองขบกันด้านข้าง แต่ถ้าจะให้เฟืองขบกันโดยมีแนวเพลลาตัดกันก็จะใช้เฟืองดอกจอก และถ้าจะให้เพลลาไขว้กันก็จะใช้เฟืองตัวหนอนหรือเฟืองไฮโปอยด์

ในการให้เฟืองตรงขบเฟืองสะพานจะสามารถขับให้เฟืองสะพานเคลื่อนที่ไปในแนวเส้นตรงได้ หรือในทางตรงกันข้าม หากให้เฟืองสะพานเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรงก็จะขับเฟืองตรงให้หมุนในแนววงกลมได้ เพื่อป้องกันการสึกหรอสูงของด้านข้างเฟือง, ความร้อนและการเกิดเสียงดังระหว่างการขบกันของฟันเฟืองจึงควรให้ด้านข้างของฟันสัมผัสกันในลักษณะกึ่งจากกัน การให้คู่ฟันขบสัมผัสได้นั้นจะต้องมีการออกแบบให้ด้านข้างของฟันเฟืองมีรูปร่างทางเรขาคณิตเป็นเส้นโค้งที่เหมาะสม

บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ (2518:114) ได้ให้ความหมายของเฟืองตรงไว้ว่าเฟืองตรงจะนำมาใช้ส่งถ่ายโมเมนต์หมุนของเพลลาไปยังอีกเพลลาหนึ่งที่วางขนานกัน เฟืองตรงจะนำมาใช้งานที่ความเร็วรอบไม่เกิน 20 เมตรวินาที และที่ความเร็วรอบปานกลาง นิยมใช้งานในกระปุกเกียร์แบบคันโยก ข้อดีของเฟืองตรงเมื่อเปรียบเทียบกับเฟืองตรงฟันเฉียง ก็คือ จะมีประสิทธิภาพดีกว่และมีการสึกหรอน้อยกว่า (เพราะพื้นที่ผิวสัมผัสของฟันคู่ขบน้อยกว่า) ส่วนข้อเสียเมื่อเปรียบเทียบกับเฟืองตรง

ฟันเฉียง ก็คือ จะมีเสียงดังมากกว่า (โดยเฉพาะที่ความเร็วรอบสูงๆ), มีความไวต่อการผิดพลาดของรูปร่างฟันมากกว่า

อำพล ชีตตรง (2536:215) ได้ให้ความหมายของเฟืองตรงไว้ว่า เฟืองตรงมีลักษณะเป็นล้อทรงกระบอกกลมมีฟันขนานกับแกนของตัวเฟืองหรือแกนเพลลา หน้าตัดของฟันเฟืองมีขนาดเท่ากันและเหมือนกันตลอดทั้งฟันเฟือง เฟืองตรงผลิตง่ายราคาถูก มีใช้งานอย่างกว้างขวาง เช่น ในเครื่องจักรนาฬิกา ในเครื่องวัดที่มีเข็ม ชุดเฟืองทดในเครื่องจักรกลต่างๆ

5.1 เฟืองตรง (Spur Gear) เฟืองชนิดนี้มีเพลลาแกนและเพลลาเฟืองที่ต้องหมุนขนานกัน รูปทรงของฟันเฟืองเป็นรูปทรงกระบอกแบ่งเป็น

5.1.1 เฟืองซี่ตรง นิยมใช้กันมากที่สุด

5.1.2 เฟืองก้างปลาใช้สำหรับงานส่งกำลังสูงๆ

5.2 เฟืองดอกจอก (Bevel Gear) เพลลาของชุดเฟืองดอกจอกจะมีแนวตัดกันซึ่งจะมีจุดตัดเป็นทรงรูปกรวย ฟันมน และยังมีฟันซี่ตรง ฟันเฉียงๆ

5.3 เฟืองฟันเกลียว เพลลาของชุดเฟืองฟันเกลียวจะตัดกันมีลักษณะกากบาท ฟันของเฟืองชนิดนี้จะเป็นฟันเฉียง

5.4 เฟืองหนอน (Worm Gear Set) เพลลาของเฟืองหนอนจะตัดกันมีลักษณะกากบาท ประกอบด้วยเฟืองล้อตามและเฟืองตัวหนอน เหมาะสำหรับการใช้งานที่มีอัตราทดสูงๆ

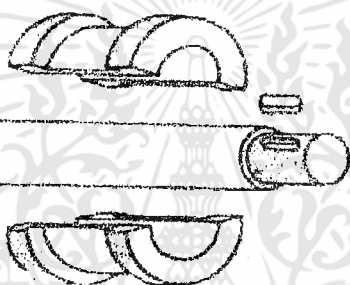
การใช้งานเฟืองฟันตรง เหมาะสำหรับการส่งกำลังขับเคลื่อนที่มีความเร็วรอบต่ำ ถึงปานกลาง หรือไม่เกิน 20 เมตร/วินาที มีความต้องการในการใช้งานธรรมดา เช่น สำหรับเป็นชุดทดรอบทั่วไปแบบง่ายๆของเครื่องจักรกลก่อสร้าง เครื่องจักรกลการเกษตร เป็นต้น ข้อดีของเฟืองฟันตรง คือ ไม่เกิดแรงโนแนวแกนประสิทธิภาพ การทำงานสูง ความกว้างของเฟืองสามารถออกแบบให้กว้างเพื่อเพิ่มจำนวน เพื่อเพิ่มจำนวนสัมผัส ซึ่งเท่ากับเป็นเวลาลดความกดดันที่ผิวและการสึกหรอให้น้อยลง ข้อเสียของเฟืองตรง คือ มีเสียงดังในขณะที่ใช้ความเร็วสูง มีความสามารถรับโหลดน้อยกว่าเฟืองฟันเฉียง ขนาดเดียวกัน นอกจากนี้ยังไวต่อการคลาดเคลื่อนของรูฟัน

วัสดุที่ใช้ทำเฟือง ล้อเฟืองจะเริ่มต้นผลิตจากเหล็กหล่อหรือเหล็กกล้า หล่อแล้วนำไปปาดผิวด้วยเครื่องมือกล จะมีเพียงส่วนน้อยมากที่มีการผลิตเฟืองโดยไม่ได้ทำการปาดผิว ยกเว้นเฟืองที่ทำจากโลหะซินเตอร์ ล้อเฟืองที่มีการปาดผิวด้านข้างฟันเฟืองได้แก่ เหล็กกล้าชุบผิวดแข็ง เหล็กกล้าอาบไนโตรเจน, เหล็กกล้าอบชุบ, เหล็กกล้าหล่อหรือพลาสติก (โพลีเอไมด์, เรซินฟีนอลิก-พลาสติกชั้นอัด) ที่มีผิวแข็งทนการสึกหรอได้ดี แต่มีแกนในที่เหนียว ผิวเฟืองที่ผ่านการเจียระไน

และการหล่อนที่ตีจะช่วยลดเสียงและการสั่นไหว การจะให้ได้ดีตามที่กล่าว ต้องให้เฟืองคู่ขบเป็นโลหะและพลาสติก

6. บุษ หมายถึง โลหะหรือพลาสติกทรงระบอบกวางรองรับเพลลาที่มีโหนดน้อย เช่น บุษเพลลามอเตอร์พัดลมรองรับเพลลาที่มีโหนดมาก แต่ไม่ต่อเนื่อง เช่น บุษมอเตอร์สตาร์ท เป็นบุษผงโลหะอัดสำเร็จรูปราคาตัวละประมาณ 20-50 บาท บุษพลาสติกเช่น บุษบานพับประตูบ้านหรือประตูตู้เย็น

7. แบริ่ง หมายถึง บุษอย่างหนึ่งที่ผ่าเป็น 2 ผ่า เช่น แบริ่งเพลลาจากรถจักรยาน แบริ่งเพลลาข้อเหวี่ยงเครื่องยนต์ เป็นการออกแบบการใช้งานให้คงทนแข็งแรง ถอดประกอบจากเพลลาได้สะดวก ราคาสูงกว่าบุษเพราะเป็นโลหะพิเศษและขนาดใหญ่กว่า

ภาพที่ 9 แบริ่งกับและเพลลา

การเลือกว่าจะใช้บุษหรือแบริ่งแบบกวางเพลลาหรือดัลบลูกปืนนั้นต้องพิจารณาให้รอบคอบ โดยต้องพิจารณาจุดประสงค์ของการใช้ ตำแหน่งที่จะใช้และชนิดของโหนดจะรับด้วย

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียของบุษและแบริ่งกับดัลบลูกปืน

ข้อดี	ข้อเสีย
ต้องการพื้นที่กว่าดัลบลูกปืน	มีแรงเสียดทานมากระหว่างการ
ราคาไม่แพง	ใช้งานบางแบบต้องการระบบหล่อนที่ดีเพราะใส่มนุรณแบบไม่ได้
ใช้งานไม่มีเสียงดังรบกวน	
แข็งแรง ทนทาน	

ที่มา : อนันต์ วงศ์กระจ่าง (2522 :94)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียของคลัทช์ลูกปืน กับบูชและแบร็ริง

ข้อดี	ข้อเสีย
มีความเสียดทานน้อยระหว่างใช้งาน หล่อลื่นง่าย โดยบรรจุจาระบีในตัว มีมากแบบหลายอย่างให้เลือกใช้	ต้องการพื้นที่มากกว่าบูชและแบร็ริง มีเสียงดังรบกวนระหว่างทำงาน ราคาสูงกว่าบูชและแบร็ริง

ที่มา : อนันต์ วงศ์กระจ่าง (2522 :95)

วิธีเจาะศูนย์กลาง

ชิ้นงานที่เจาะศูนย์กลางได้จะต้องนำศูนย์กลางไว้ก่อน รูเจาะศูนย์กลางนั้นมี 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นรูเจาะตรง และอีกส่วนเป็นรูเจาะปากผาย ขนาดของรูเจาะศูนย์กลางมีขนาดกำหนดเป็นมาตรฐานไว้ทั้งหมด สำหรับชิ้นงานที่หน้าตัดไม่เรียบเสมอกัน และจะต้องทำงานด้วยมีดหลายมีดบนชิ้นงานนี้ ก่อนเจาะรูนำศูนย์กลางให้เจาะรูนำเจาะก่อน รูนำเจาะศูนย์กลาง เป็นรูที่จะต้องเจาะก่อนเจาะรูศูนย์กลางจริงๆ การเจาะรูศูนย์กลางจะเจาะรูตรงเสียก่อนแล้วจึงเจาะรูผายก็ได้ แต่เพื่อความสะดวกควรใช้ดอกสว่านเจาะศูนย์กลาง เพราะดอกสว่านชนิดนี้รวมดอกเจาะทั้ง 2 ชนิดไว้ในดอกเดียวกัน เดินเจาะเพียงครั้งเดียวก็เจาะได้เสร็จ ด้วยเครื่องเจาะ หรือถ้าหากต้องการเจาะบนเครื่องกลึง ก็เจาะได้ แต่ต้องเจาะภายหลังขีดหาศูนย์กลางและตอกนำศูนย์กลางไว้ก่อน การเจาะรูศูนย์กลางนั้นมักเจาะด้วยเครื่องเจาะ

ข้อควรปฏิบัติขณะกลึงชิ้นงานที่ต้องศูนย์กลาง

1. หมั่นลับปลายแหลมของเหล็กศูนย์กลางเสมอๆ เหล็กศูนย์กลางธรรมดา ให้ใช้มุมแหลม 60 องศา เหล็กศูนย์กลางที่ต้องย่นชิ้นงานหนักๆ ให้ใช้มุมแหลม 90 องศา
2. ระวังอย่าให้มีการสั่นสะเทือนขณะกลึง ผิวงานกลึงจะไม่สวย ยิ่งกว่านั้น เครื่องกลึงและเครื่องมือ อาจชำรุดได้ การที่จะป้องกันมิให้เกิดการสั่นสะเทือน เหล็กศูนย์กลางที่ขายแทนไม่ควรย่นเลย ท้ายแทนออกไปมากนัก อีกประการหนึ่งให้ตรวจจนเป็นที่แน่ใจว่า ความเร็วตัด ขนาดความกว้างของรอยกลึงและช่วงกลึงลึกนั้น เป็นขนาดที่ถูกต้องกับงาน
3. เมื่อเริ่มกลึง ให้สำรวจเสียก่อนว่า เครื่องกลึง กลึงได้กลมหรือเปล่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ชิ้นงานเมื่อกำลังงานจะร้อนขึ้นและขยายตัวออก ปรากฏเป็นแรงดันแรงมากที่ศูนย์ท้าย แทน วิธีแก้คือ นานๆครั้งให้คลายลอคศูนย์ท้ายแทนออก แล้วลอคใหม่โดยไม่ต้องเลื่อนชุดท้าย แทนทั้งชุดเลย

5. เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดรอยแตกหรือรอยร้าวในชิ้นงาน ควรใช้การคว้าน (BORING)

การคว้าน คือ การปฏิบัติที่เกี่ยวกับการขยายรูเจาะหรือรูหล่อเสร็จ (Cored Hole) โดยอาศัยเครื่องมือตัดคมเดียวหรือสองคมจับอยู่กับด้ามมีดคว้าน (Boring Bar) ถึงแม้ว่าการคว้านโดยทั่วไปจะไม่ทำกับเครื่องเจาะก็ตาม แต่บางครั้งจะต้องใช้ เพราะว่าคุณสมบัติของชิ้นงานอาจมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องมือนี้สำหรับการปฏิบัติการเจาะ เครื่องเจาะโดยมากมีรูอยู่ที่ศูนย์กลางของแท่งงานที่สามารถใส่บุชชิ่ง (Bushing) เข้าไปแล้ว แกนที่ปลายสุดของด้ามมีดคว้านจะสวมอยู่ในบุชชิ่งที่แท่งงานและจะรักษาด้ามมีดคว้านให้อยู่คงที่และวางแนวตรงในระหว่างการปฏิบัติด้วยเครื่องให้เรียบ

การคว้านกับเครื่องเจาะ (TO BORE IN A DRILL PRESS)

1. จับด้ามมีดคว้านโดย เท่าที่จะเป็นไปได้ในขณะนั้นอยู่กับเพลลาของเครื่องเจาะ
2. เลื่อนแท่งงานของเครื่องเจาะเพื่อให้แกนของด้ามมีดคว้านเข้าไปในรูบุชชิ่งที่แท่งงาน
3. ล็อคแท่งงานของเครื่องเจาะอยู่ในตำแหน่งนั้น
4. วางชิ้นงานบนคู่เหล็กขนาน (Parallels) เพื่อให้เศษเจาะออกไปพ้นรูและเพื่อป้องกันไม่ให้เจาะถูกแท่งงานของเครื่องเจาะด้วย
5. ให้อุปกรณ์ที่จะทำการคว้านอยู่ในจุดศูนย์กลางเดียวกับด้ามมีดคว้าน และจับด้วยเครื่องมือช่วยจับยึดให้งานอยู่ในตำแหน่งนั้น
6. ตั้งเครื่องเจาะให้มี RPM และความเร็วป้อนที่ถูกต้องสำหรับวัสดุที่ทำการคว้าน ซึ่งความเร็วป้อนหยาบอาจจะสูงถึง 0.40 มม. (.015 นิ้ว) ในขณะที่ความเร็วป้อนละเอียดจะประมาณ 0.03 ถึง 0.13 มม. (.001 ถึง .005 นิ้ว)
7. ตั้งมีดคว้านและทดลองคว้านออกน้อยๆ มีความลึกประมาณ 6 มม. (1/4 นิ้ว)
8. หยุดเครื่องและวัดขนาดรูด้วยคาลิเปอร์วัดใน (Inside calipers) หรือ เกจวัดรูสปริง (Telescoping Gauges)
9. ตั้งเครื่องมือตัดใหม่สำหรับความลึกที่จะคว้านตามต้องการ
10. ทำการคว้านต่อเนื่องกันไปจนได้ขนาดตามที่กำหนดโดยทำการตั้งเครื่องมือตัดที่คว้านแต่ละครั้ง

การคว้านผายปากรู (Lounter Sinking)

การคว้านผายปากรู คือ กรรมวิธีขยายด้านบนสุดของรูเพื่อให้รูปร่างเป็นรูปกรวยมีความสะดวกกับสกรูเครื่องกลที่มีหัวเรียบหรือรูปไข่ (Flat or Oval-Head Machine screw) เครื่องมือตัดที่ใช้เรียกว่า ดอกคว้านผายปากรูฝังหัว ซึ่งดอกคว้านผายปากรูฝังหัวมีมุม 82 องศา เพื่อให้ขยายด้านบนของรูจนได้รูที่สะดวกกับสกรูเครื่องกลหัวเรียบ รูจะคว้านผายปากรูจนหัวของสกรูเครื่องกลเรียบกับหรือต่ำกว่าผิวงานด้านบนเล็กน้อย เมื่อรูทั้งหมดนั้นทำเกลียวไว้จะใช้ดอกคว้านผายปากรูฝังหัวให้โตกว่าเส้นผ่าศูนย์กลางด้านบนเล็กน้อยเพื่อป้องกันจากเกลียวที่เริ่มต้น

การเสนอแนะความเร็วรอบเพื่อใช้ในการคว้านผายปากรูฝังหัวจะประมาณ $\frac{1}{4}$ ของความเร็วที่ใช้ในการเจาะ

อุปกรณ์นำเจาะ (DRILL JIGS)

อุปกรณ์นำเจาะ จะใช้จากที่ใดก็เป็นสิ่งจำเป็นกับรูเจาะเพื่อตำแหน่งที่ตั้งถูกต้องในชิ้นส่วนที่เหมือนกันจำนวนมาก จึงทำให้ประหยัดเวลาในการวางแบบ เพื่อหลีกเลี่ยงตำแหน่งที่ตั้งรูที่ไม่ถูกต้อง และผลิตรูมีความเที่ยงขนาดและอย่างประหยัดซึ่งประโยชน์ของการใช้อุปกรณ์นำเจาะมีดังนี้

1. เพราะว่าเป็นสิ่งที่ไม่มีความจำเป็นที่จะวางแบบหาตำแหน่งที่ตั้งของรู จึงไม่เสียเวลาในการวางแบบ
2. แต่ละชิ้นส่วนวางแนวได้รวดเร็วและเที่ยงขนาด
3. ชิ้นส่วนจับอยู่ในตำแหน่งโดยชิ้นส่วนเชิงกลจับยึด
4. บูลซิ่งของอุปกรณ์นำดอกสว่าน
5. ตำแหน่งที่ตั้งของรูในแต่ละชิ้นส่วนจะถูกต่อง่ายๆเหมือนกันเพราะฉะนั้นชิ้นส่วนที่ผลิตได้จึงสามารถเปลี่ยนชิ้นส่วนใส่แทนกันได้
6. ไม่จำเป็นต้องใช้คนงานที่มีฝีมือ

อุปกรณ์นำเจาะเป็นการออกแบบขึ้นชิ้นส่วนที่ทำการเจาะ อาจจะทำให้ชิ้นส่วนเข้าไปแน่นและทำการเจาะได้ทันที บูลซิ่งนำเจาะที่ชุบแข็ง จะใช้เพื่อนำและรักษาให้ดอกสว่านอยู่ในตำแหน่งที่ตั้งเป็นการตั้งที่อยู่ในอุปกรณ์นำเจาะรูที่ใดก็ตามทุกแห่งจะต้องทำการเจาะได้ เมื่อขนาดของรูมีขนาดแตกต่างกันสองขนาดหรือมากกว่าจะทำการเจาะที่ชิ้นส่วนเดียวกันได้

คุณสมบัติทางโลหะวิทยาของวัสดุวิศวกรรม

วิธี อิงภากรณ์ (2525) เหล็กเหนียว (mild steel) ประกอบด้วยเหล็กบริสุทธิ์กับสแลค (slag) 1-3% นอกจากนั้นยังประกอบด้วยคาร์บอน แมงกานีส ซิลิกอน ฟอสฟอรัส และกำมะถัน เหล็กเหนียวทำได้โดยใช้เศษเหล็กใส่ลงในเตาหลอมที่มีเนื้อเหล็กอยู่แล้ว เพื่อทำการหลอมละลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และผสมจนเป็นเนื้อเดียวกัน จากนั้นนำมาอัดรีด (Rolling or hammering) ให้เป็นแท่งเพื่อลดสแล็ค จากนั้นนำไปขึ้นรูปให้เป็นท่อน ท่อ แผ่น หรือรูปพรรณต่างๆได้เหล็กที่มีความเหนียวและอ่อน ซึ่งสามารถตีอัดขึ้นรูปได้หรือตีอัดให้ติดกันได้ นอกจากนั้นยังทนต่อการกัดกร่อนได้ดีกว่าเหล็กกล้า เนื่องจากจะเกิดออกไซด์ (oxide) ปกคลุมผิวเหล็กอย่างรวดเร็ว เมื่ออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีการกัดกร่อน

เหล็กเหนียวที่ผ่านการรีด มีคุณสมบัติทางกลในแนวยาวดีกว่าในแนวขวาง เหล็กเหนียวจะมีความแข็งแรงเพิ่มขึ้นอีกได้ ถ้าใส่โลหะผสมลงไปเนื้อเหล็กเหนียว เช่น นิกเกิล 1.5-3.5 %

ความต้านทานแรงดึง (Ultimate Strength) ของเหล็กเหนียวสามารถเพิ่มขึ้นได้ถ้าผ่านการชุบเย็นแล้วปมอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 3 แสดงคุณสมบัติของเหล็กเหนียวและเหล็กเหนียวผสมนิกเกิล 3.25 %

	เหล็กเหนียว	เหล็กเหนียวผสมนิกเกิล 3.25 %
ความต้านแรงดึง N/m ²	290-360	380-410
จุดคราก N/m ²	180-290	310-345
การยืดตัว N/m ²	25-40	25-30
พื้นที่หน้าตัดลดลง N/m ²	40-45	30-45

ที่มา : วฤทธิ อึ้งภากรณ์ (2525 : 38)

บทที่ 3
อุปกรณ์และวิธีการ
(MATERIALS AND RESEARCH)

อุปกรณ์ (Materials)

1. อุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของเครื่องมือวัดโลหะ
  - 1.1 ฐาน (Base)
  - 1.2 โครงเครื่อง (Housings)
  - 1.3 ลูกกลิ้ง 3 ลูก (Three Rolls)
  - 1.4 สกรูปรับความหนาและโค้งของลูกกลิ้ง (Adjusting screws)
  - 1.5 มือหมุนลูกกลิ้ง (Operating Handle)
  - 1.6 ไซ้และสเตอร์
2. อุปกรณ์ในการประดิษฐ์
  - 2.1 เครื่องเชื่อมไฟฟ้าจำนวน 1 เครื่อง
  - 2.2 ลวดเชื่อมไฟฟ้า เส้นผ่าศูนย์กลาง 2.6 มม. และ 3.2 มม. จำนวน 2 ห่อ
  - 2.3 หน้ากากเชื่อม จำนวน 1 อัน
  - 2.4 ค้อนเคาะเหล็ก จำนวน 1 ด้าม
  - 2.5 เหล็กเพลลา, เหล็กแผ่น, เหล็กฉากขนาด 3 นิ้ว
  - 2.6 สเตอร์ 15 ฟัน จำนวน 6 ตัว
  - 2.7 เครื่องเจียรน้ามือไฟฟ้า จำนวน 1 ตัว
  - 2.8 แผ่นเหล็กเส้นผ่านศูนย์กลาง 30 ซม. หนา 5 ซม. จำนวน 2 แผ่น
  - 2.9 เหล็กเพลลาตัน เส้นผ่าศูนย์กลาง 2 นิ้ว
  - 2.10 เครื่องตัดเหล็กจำนวน 1 เครื่อง
  - 2.11 เลื่อยมือจำนวน 1 ชุด
  - 2.12 เครื่องกลึงจำนวน 1 เครื่อง
  - 2.13 น็อต สกรู
  - 2.14 กระดาษทรายเบอร์ 100 จำนวน 5 แผ่น
  - 2.15 สีกันสนิม จำนวน 1 กระป๋อง
  - 2.16 สีเคลือบเงา จำนวน 1 กระป๋อง
  - 2.17 แปรงทาสีจำนวน 1 ด้าม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.18 ชุดตีป-ตาย เกลียว จำนวน 1 ชุด
- 2.19 เครื่องเจาะสว่านชนิดตั้งพื้นจำนวน 1 เครื่อง
- 2.20 น้ำมันผสมสีจำนวน 1 แกลลอน

วิธีการ(Research)

ขั้นตอนการประดิษฐ์และประกอบชิ้นส่วนโครงสร้างเครื่องมือวงแผ่นโลหะ

1 ลูกกลิ้งตัวรีดลูกบน

เริ่มประดิษฐ์โดยการนำเหล็กต้นมีขนาดความยาว 50 เซนติเมตรขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 นิ้ว ทำการปาดผิวหน้าและลบคม ทำการกลึงเพลาลูกกลิ้งลูกบนโดยมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเพลา $1(1/4)$ นิ้ว ด้านขวายาว 5 นิ้ว ด้านซ้ายยาว $5(1/2)$ นิ้ว ขนาดความยาวของลูกกลิ้งจะมีขนาด 24 เซนติเมตร (ภาพที่ 10)

ภาพที่ 10 แสดงเพลาลูกกลิ้งตัวรีดลูกบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ลูกกลิ้งตัวรีดลูกล่าง

นำเหล็กต้นมีขนาดความยาว 50 เซนติเมตรขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 นิ้วทำการปาดหน้าผิวและลบคม ทำการกลึงเพลาลูกกลิ้งลูกล่างโดยมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเพลาลูก 1(1/4) นิ้ว ด้านขวายาว 6(1/2) นิ้ว เพลาด้านซ้ายยาว 1(1/2) นิ้ว ตัวลูกกลิ้งจะมีขนาดความยาว 24 เซนติเมตร (ภาพที่ 11)

ภาพที่ 11 แสดงเพลาลูกกลิ้งตัวรีดลูกล่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18315

3. ลูกกลิ้งตัวตัดโค้งด้านหลัง

นำเหล็กต้นมีขนาดความยาว 50 เซนติเมตร ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 นิ้ว ทำการปาดผิวหน้าและลบคม จากนั้นทำการกลึงเพลาลูกกลิ้งตัวตัดโค้งขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง $1(1/4)$ นิ้ว เพลาด้านซ้ายและด้านขวายาว $1(1/2)$ นิ้ว ตัวลูกกลิ้งจะมีขนาดความยาว 24 เซนติเมตร(ภาพที่ 12)

ภาพที่ 12 แสดงเพลาลูกกลิ้งตัวตัดโค้งด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. โครงเครื่องวางเพลาลูกกลิ้งตัวรีดและตัวตัดโค้งด้านซ้ายและด้านขวา

นำแผ่นเหล็กหนา 1(1/2)นิ้ว กว้าง 12 นิ้ว ยาว 12 นิ้วมาตัดตามแบบโดยการเขียนแบบ โครงเครื่องลงบนกระดาษ ถ้ากำหนดขนาดวางตำแหน่งลูกกลิ้ง ตัดกระดาษแล้วนำมาวางทาบบน แผ่นเหล็กทำการมาร์คตำแหน่งบนแผ่นเหล็กแล้วทำการตัดด้วยแก๊สตามแบบ จากนั้นทำการไส เพื่อให้ผิวงานเรียบและได้ฉาก (ภาพที่ 13)

ภาพที่ 13 แสดงโครงเครื่องด้านซ้ายและด้านขวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. แคมป์ล็อคเพลาลูกกลิ้งตัดรีดลูกบน

นำเหล็กท่อนขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 นิ้ว 2(1/2)นิ้ว 2 ท่อนปาดหน้าแล้วทำการเจาะคว้าน
รูขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1(1/4)นิ้ว กลึงปาดผิวออกจนมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2(1/2)นิ้ว ยาว
1(1/2)นิ้ว ยาว 1(1/2)นิ้ว เพื่อสวมเข้าไปในโครงเครื่องลูกกลิ้ง ลูกบน ปาดผิวทำมุม 30° เจาะรูทำ
การตีฟเกลียวขนาด m 10 x 1.5 (ภาพที่ 14)

ภาพที่ 14 แสดงแคมป์ล็อคเพลาลูกกลิ้ง

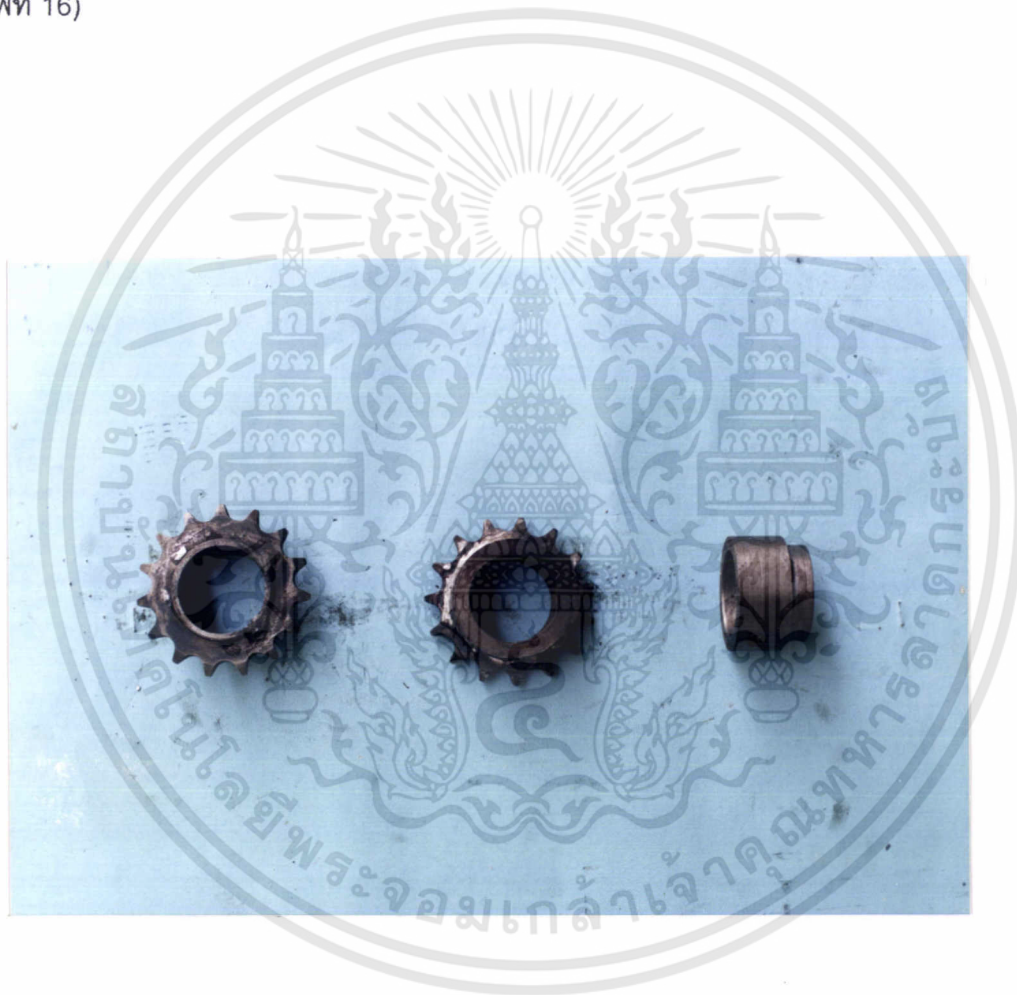

ภาพที่ 15 แสดงด้ามแคมป์ล็อคเพลาลูกกลิ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ปลอกสวมสเตอร์และเพลาคิวสัน

นำเหล็กต้นขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2 นิ้วยาว 3 เซนติเมตรมา 3 ชิ้น ทำการปาดหน้าและลบคมแล้วเจาะคว้านรูให้มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง $1\frac{1}{4}$ นิ้วกลึงปาดผิวออกให้เหลือขนาด $1\frac{1}{2}$ นิ้ว ยาว 0.8 เซนติเมตร และขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 นิ้ว 6 หูล ยาว 2.2 เซนติเมตร ทำทั้งหมดจำนวน 3 ชิ้น นำสเตอร์มาคว้านรูให้มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง $1\frac{1}{2}$ นิ้วแล้วเชื่อมติดกับปลอกสวม (ภาพที่ 16)

ภาพที่ 16 แสดงปลอกสวมสเตอร์และเพลาคิวสัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ปลอกสวมสเตอร์และเพลาดัวยาว

นำเหล็กต้นขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2 นิ้ว ยาว 4.5 เซนติเมตรมา 3 ชิ้น ปาดหน้าลบคม ทำการเจาะคว้านรูให้มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง $1(1/4)$ นิ้ว กลึงปาดผิวออกให้เหลือขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง $1(1/2)$ นิ้ว ยาว 2.5 เซนติเมตร และขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 นิ้ว 6 หุด ยาว 2 เซนติเมตร ทำทั้งหมดจำนวน 3 ชิ้น จากนั้นนำสเตอร์มาคว้านรูให้มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง $1(1/2)$ นิ้ว สวมใส่กับกับปลอกแล้วทำการเชื่อม (ภาพที่ 17)

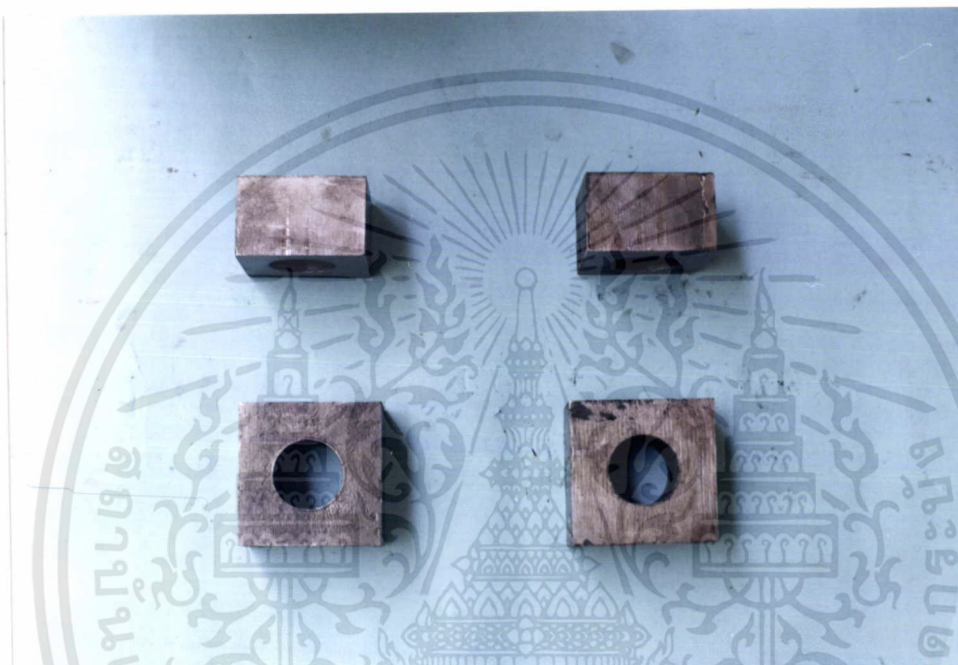

ภาพที่ 17 แสดงปลอกสวมสเตอร์และเพลาดัวยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ลูกเต๋าสวมเพลาลูกกลิ้งตัวรีดและตัวตัดโค้ง

นำแผ่นเหล็กสี่เหลี่ยมหนา 1(1/2)นิ้ว 4 ชิ้นมาทำการไสให้มีขนาดความกว้าง 6.7 เซนติเมตร ยาว 6.7 เซนติเมตร จากนั้นทำการเจาะแล้วคว้านรูให้มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1(1/4) นิ้ว ทั้ง 4 ชิ้น(ภาพที่ 18)

ภาพที่ 18 แสดงลูกเต๋าสวมเพลาลูกกลิ้งตัวรีดและตัวตัดโค้ง

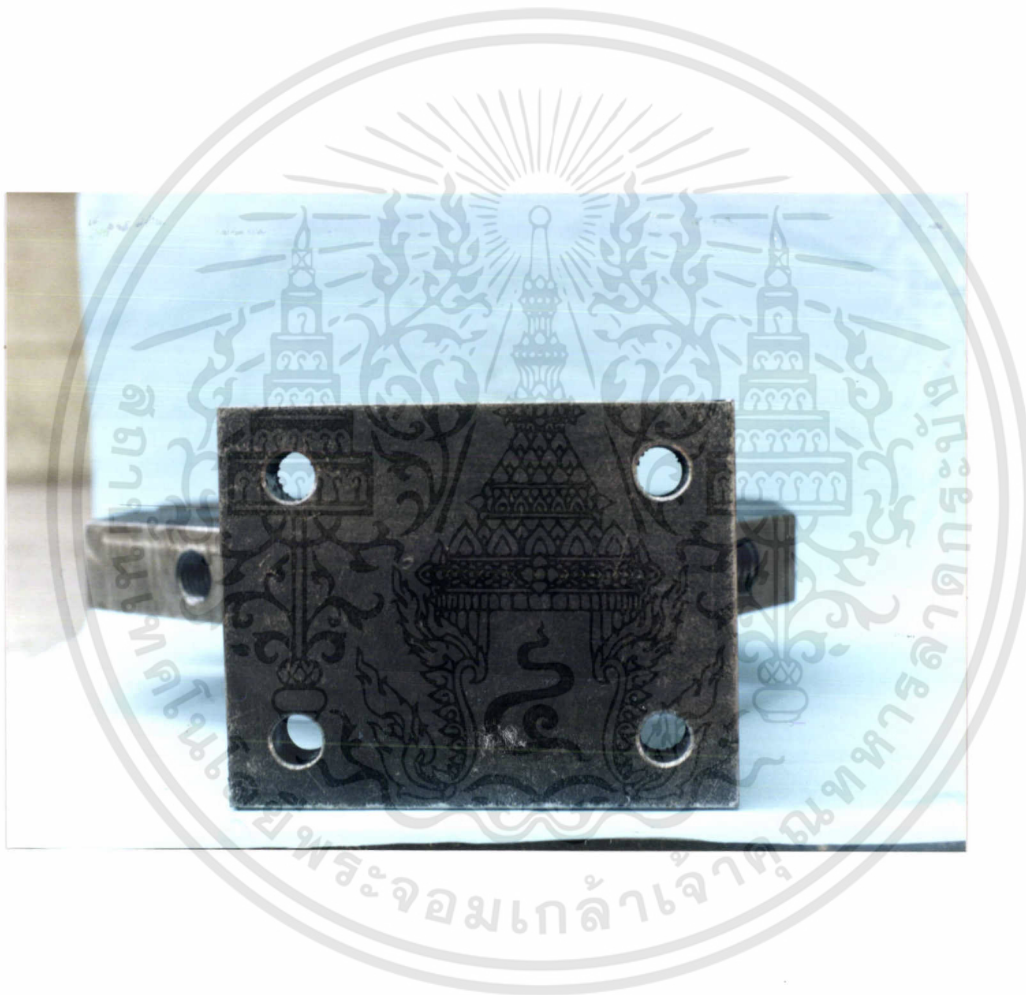

ภาพที่ 19 แสดงมือหมุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ฐานเหล็กรองรับโครงเรื่อง

นำแผ่นเหล็กหนา 1 นิ้ว มีขนาดกว้าง 13.5 เซนติเมตร ยาว 15 เซนติเมตร จำนวน 2 ชิ้นมาทำการเจาะรู 4 รู แล้วนำมาเชื่อมติดกับโครงเครื่องแบบถาวร(ภาพที่ 20)

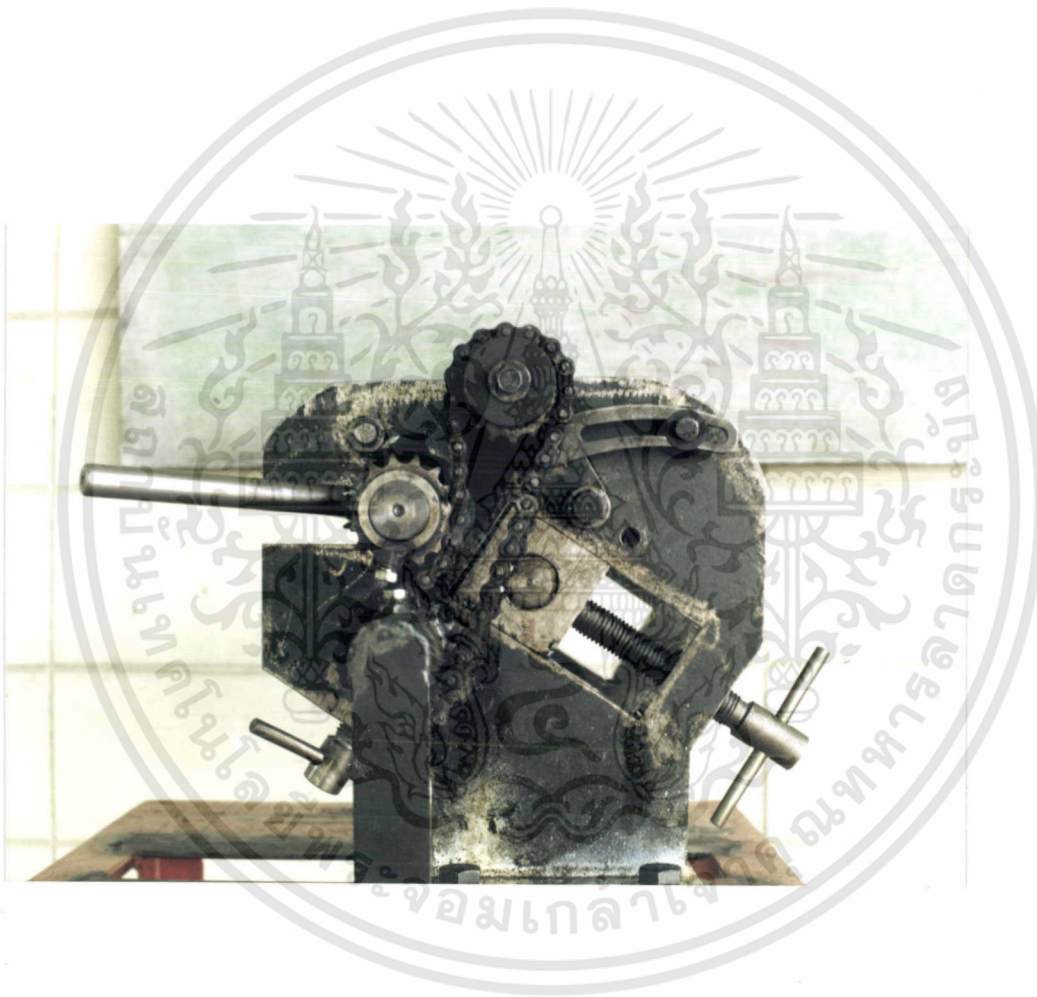

ภาพที่ 20 แสดงฐานเหล็กรองรับโครงเครื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. ชุดส่งกำลัง

นำสเตอร์ที่ทำกรเชื่อมติดกับปลอกสวมมาประกอบเข้ากับเพลาลูกกึ่งตัวรีด ลูกบนและลูกล่าง ติดตั้งมือหมุนเข้ากับเพลาลูกกึ่งตัวรีดลูกล่างด้านขวา สเตอร์ตัวบนซึ่งเป็นตัวฟรี สามารถปรับความตึงหย่อนของโซ่ได้เมื่อมีการปรับความห่างของลูกกึ่งตัวรีดด้านล่างและด้านบน (ภาพที่ 21)

ภาพที่ 21 แสดงการส่งกำลังของโซ่และสเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. โต๊ะวางเครื่องมือหมุนโลหะแผ่น

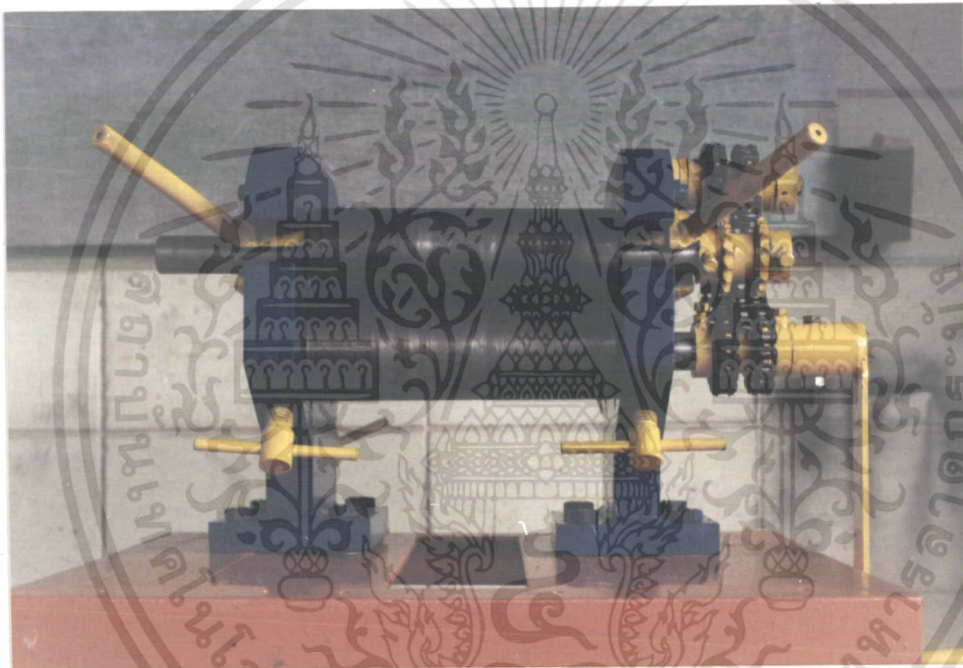
นำโต๊ะที่ได้วางขนาดพอดีกับโครงเครื่องซึ่งมีฐานยึดติดกับโครงเครื่อง ทั้งด้านซ้ายและด้านขวา ที่ทำการเจาะรูไว้แล้ว วางตำแหน่งให้ตรงกับโต๊ะวางเครื่อง แล้วทำการเจาะรูบนโต๊ะวางเครื่องมือหมุนแผ่นโลหะ(ภาพที่ 22)

ภาพที่ 22 แสดงโต๊ะวางเครื่องมือหมุนโลหะแผ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำชิ้นส่วนที่ประดิษฐ์ไว้ในข้างต้นมาประกอบเข้าด้วยกัน ก็จะทำให้เครื่องมือโลหะแผ่นได้เสร็จสมบูรณ์แบบดังรูป (ภาพที่ 23)

ภาพที่ 23 แสดงเครื่องมือโลหะแผ่นที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยะเวลาที่ใช้ในการทำปัญหาพิเศษ

ในการทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้ใช้เวลาในการทำตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2544 ถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2545

ตารางปฏิบัติงาน

กิจกรรม	ระยะเวลา						
	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	
1.ศึกษารวบรวมข้อมูลโครงสร้างชิ้นส่วนการทำงานของเครื่องมือ	←→						
2.วางแผนออกแบบชิ้นงาน		←→					
3.ประเมินราคาต้นทุนสิ่งประดิษฐ์				←→			
4.ทำการประดิษฐ์					←→		
5.ทดสอบการทำงานบันทึกผลการทดลอง					←→		
6.สรุปประเมินผล						←→	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ประดิษฐ์และทดสอบ

อาคารสาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องจักรกลเกษตร ภาควิชาเทคนิคเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

งบประมาณ

ค่าเหล็กท่อนเหลาตันเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 นิ้ว	ราคา	1,500 บาท
ค่าเหล็กแผ่นหนา 1 นิ้วครึ่ง 2 แผ่น	ราคา	1,100 บาท
ค่าเหล็กแผ่นกว้าง 3 นิ้ว ยาว 6 เมตร	ราคา	350 บาท
ค่าเหล็กฉากกว้าง 2 นิ้ว ยาว 6 เมตร	ราคา	700 บาท
ค่าโซ่	ราคา	200 บาท
ค่าสเตอร์หน้า 15 ฟัน จำนวน 6 ตัว	ราคา	240 บาท
ค่าสปีเคิลอบเงาและทินเนอร์	ราคา	150 บาท
ค่าน็อตสลัก	ราคา	90 บาท
ค่าจัดพิมพ์รูปเล่ม	ราคา	1,000 บาท
รวม	ราคา	5,330 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
ผลการทดลอง
(RESULTS)

ขั้นตอนการทดสอบการทำงานของเครื่องมือวัดโลหะ

ในการทดสอบการทำงานของเครื่องมือวัดโลหะผ่านให้เป็นรูปทรงกระบอกที่มีขนาดความกว้างไม่เกิน 24 เซนติเมตรนั้น มีวิธีการทดสอบดังนี้

1. ทำการปรับลูกกลิ้ง ลูกล่างซึ่งอยู่ด้านหน้าโดยหมุนสกรู 2 ตัว ซึ่งอยู่ ด้านหน้าเครื่อง จนกระทั่งแผ่นโลหะงานสามารถสอดเข้าไปได้
  2. ปรับลูกกลิ้งลูกหลังโดยหมุนสกรู 2 ตัวที่อยู่ด้านหลังเครื่อง ในกรณีที่เปลี่ยนขนาดท่อที่จะทำการม้วน เช่น ต้องปรับให้ลูกกลิ้งต่ำลงถ้าต้องการม้วนขนาดที่โตกว่าเดิม
  3. สอดแผ่นโลหะงานที่จะทำการม้วนเข้าไประหว่างลูกกลิ้งด้านหน้าของเครื่อง
  4. เริ่มม้วนแผ่นโลหะโดยการหมุนมือหมุน
  5. จับมือหมุนด้วยมือขวาส่วนมือซ้ายประกอแผ่นโลหะงาน
  6. หมุนมือหมุนจนกระทั่งแผ่นโลหะบางส่วนผ่านลูกกลิ้งออกมาจึงใช้มือซ้ายจับขอบด้านบน
  7. ทำการหมุนมือหมุนม้วนต่อไปจนแผ่นโลหะพันออกมาจากลูกกลิ้ง
  8. ปลดลือคลูกกลิ้งลูกบนด้านซ้าย แล้วนำชิ้นงานออก
- การม้วนงานทรงกระบอกที่เข้าขอบลวด และดัดโค้งเหล็กเส้นให้มีความโค้งตามขนาดที่ต้องการโดยมีเส้นผ่าศูนย์กลางขนาดเล็กสุด 3 นิ้ว ขั้นตอนการทดสอบทำได้ดังนี้
1. ปรับลูกกลิ้งลูกล่างด้านหน้าขึ้นหรือลงจนสามารถสอดแผ่นโลหะหรือเหล็กเส้นเข้าไปได้
  2. ปรับตั้งลูกกลิ้งลูกหลัง
  3. สอดแผ่นโลหะงานหรือเหล็กเส้นเข้าไประหว่างลูกกลิ้งทางด้านหน้าของเครื่องโดยให้ขอบลวดเข้าไปในร่องของลูกกลิ้งที่มีขนาดเหมาะสม เหล็กเส้นก็ทำเช่นเดียวกัน เลือกรางในร่องที่เหมาะสม
  4. เริ่มม้วนแผ่นโลหะหรือเหล็กเส้นโดยการหมุนมือหมุน
  5. จับมือหมุนด้วยมือขวาส่วนมือซ้ายประกอชิ้นงาน
  6. หมุนมือหมุนจนกระทั่งชิ้นงานบางส่วนผ่านลูกกลิ้งออกมาจึงใช้มือซ้ายจับขอบด้านบน
  7. ทำการหมุนมือหมุนม้วนต่อไปจนชิ้นงานพันออกมาจากลูกกลิ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ปลดล้อคลูกกลิ้งบนทั้ง 2 ด้านแล้วจึงนำชิ้นงานออก

ผลการทดลอง (Results)

เครื่องมือวงโลหะเหล็กเส้นและแผ่นโลหะที่มีขนาดความกว้างไม่เกิน 24 เซนติเมตร ตัวเครื่องมือประกอบด้วยฐาน (Base) โครงเครื่อง 2 ชั้น (Two Housings), ลูกกลิ้งสามลูก (Three Rolls) ลูกกลิ้ง 2 ลูกที่อยู่ด้านหน้าจะได้รับการส่งกำลังจากโซ่และสเตอร์ซึ่งทำงานโดยการหมุนมือหมุน (Opening Handle) ด้วยมือ ลูกกลิ้ง 2 ลูกที่อยู่ด้านหน้าทำหน้าที่ป้อนวัสดุส่วน ลูกกลิ้งลูกหลัง (Rear Roll) จะทำหน้าที่โค้งขึ้นรูปแผ่นโลหะ ระยะช่องว่างของลูกกลิ้งลูกหลังกับ ลูกกลิ้งลูกหน้า จะเป็นการกำหนดความโค้งของงานที่จะม้วน สามารถปรับได้โดย การหมุนปรับ สกรูที่ด้านหลังของโครงเครื่องลูกกลิ้งตัวล่างด้านหน้า (Lower Roll) จะใช้ปรับความหนาของแผ่น งานโลหะงานที่จะม้วน โดยหมุนปรับสกรูด้านหน้าของเครื่อง เครื่องม้วนนี้สามารถม้วนแผ่นโลหะที่ มีความกว้างไม่เกิน 24 เซนติเมตร ความหนาไม่เกิน 5 มิลลิเมตรม้วนได้ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเล็ก สุด 3 นิ้ว ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโตสุดไม่มีขีดจำกัด ได้ชิ้นงานที่มีประสิทธิภาพดี คุณภาพไม่ แตกต่างจากเครื่องนำเข้าจากต่างประเทศ สามารถใช้งานได้อย่างคล่องตัว

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

(SUMMARY AND RECOMMENDATION)

สรุปผล (Summary)

จากการประดิษฐ์เครื่องมือฉนวนโลหะในครั้งนี้ ใช้เวลาในการประดิษฐ์ 2 เดือน โดยเครื่องมือฉนวนโลหะนี้เป็นการสร้างประดิษฐ์ขนาดจริง แต่จะลดส่วนความยาวของลูกกลิ้งลง เพื่อเป็นเครื่องต้นแบบที่จะใช้ในการทดลองประดิษฐ์เครื่องมือแบบใช้โซ่และสเตอร์เป็นตัวส่งกำลังในการหมุนเพลาให้ลูกกลิ้งทำงาน ซึ่งแตกต่างจากเครื่องมือฉนวนแบบทั่วไปที่ใช้เฟืองเป็นตัวส่งกำลัง ผลจากการประดิษฐ์และทดสอบเครื่องมือฉนวนแบบใช้โซ่และสเตอร์นี้สามารถฉนวนโลหะที่มีความกว้างไม่เกิน 24 เซนติเมตร ความหนาไม่เกิน 5 มิลลิเมตรฉนวนได้ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเล็กสุด 3 นิ้ว ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโตสุดไม่มีที่ติดจำกัด ได้คุณภาพและประสิทธิภาพดี เทียบเท่ากับเครื่องมือที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ทั้งยังสามารถลดต้นทุนในการประดิษฐ์เครื่องมือฉนวนโลหะอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ (Recommendation)

เครื่องมือฉนวนโลหะแบบนี้สามารถนำมาประยุกต์ดัดแปลงให้เหมาะสมกับงานชนิดอื่นด้วย เช่น การดัดโค้งเหล็กเส้นที่มีรูปร่างแตกต่างกันเช่น เหล็กเส้นที่มีลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยม หรือ ทรงกลม โดยการกลึงร่องที่ลูกกลิ้งตัวรีดและตัวดัดโค้ง และยังสามารถเปลี่ยนขนาดของลูกกลิ้งให้มีความยาวเพิ่มขึ้นเพื่อให้ในงานฉนวนโลหะที่มีความกว้างมากขึ้น

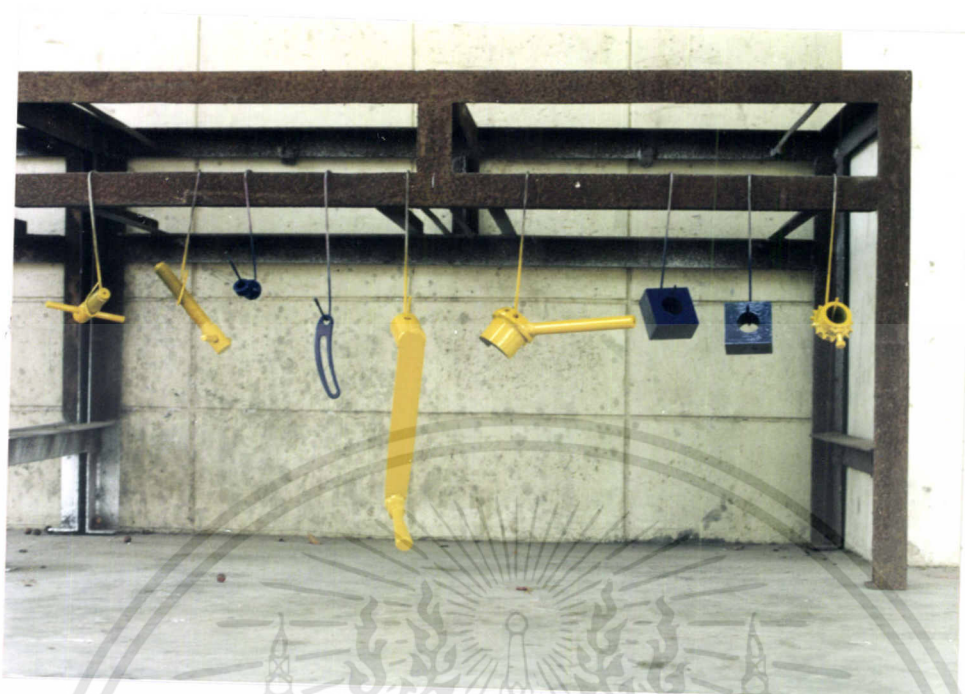
เอกสารอ้างอิง

- วรวิทย์ อึ้งภากรณ์. 2525. การออกแบบเครื่องจักรกล. กรุงเทพฯ. บริษัทซีเอ็นยูเคชั่นจำกัด.
- สมศักดิ์ ประเสริฐสุข. 2532. GERT.(Foundry Engineering Japan) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตนนทบุรี
- บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ. 2518. ทฤษฎีงานเครื่องมือกล. กรุงเทพฯ บริษัทซีแอลเวสเตอร์มานน์จำกัด
- อนันต์ วงศ์กระจ่าง. 2522. ฝึกฝีมือเบื้องต้น. คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี
- ชีวิต รัชตะนาวิณ. 2531. หน่วยงานในโลหะแผ่น. ศูนย์ฝึกอบรมครูอาชีพศึกษาวัดเทพนารี
- วิทยา ทองขาว. 2525. ทฤษฎีงานฝึกฝีมือ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- อำพล ชื่อดตรง. 2536. ชิ้นส่วนเครื่องกล. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลและกรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ
- บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ 2528. ช่างขึ้นรูปแปรรูปโลหะเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

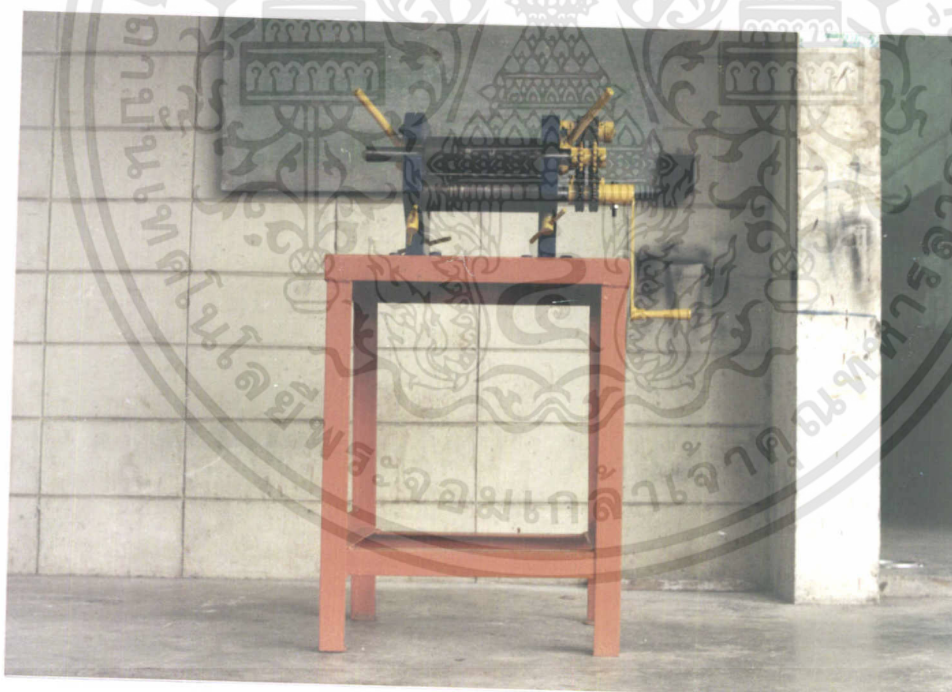
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1. แสดงชิ้นส่วนที่ทำการพ่นสี

ภาพที่ 2. แสดงการประกอบเครื่องที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้